

คู่มือฉบับ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม โทร. ๐-๗๔๗๑-๒๓๘๐ ต่อ ๒๐๐๐
ที่ สต ๕๑๐๑๑/ว ๒๕๑ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง การเพิ่มพูนความรู้ให้แก่บุคลากรในสังกัดฯ

เรียน หัวหน้าส่วนราชการสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลทุกส่วนราชการ

พร้อมนี้ ขอส่งบทความ เรื่อง “ถูกตัดเงินเดือน ๕% เพราะยื่นใบลาเท็จ” ตาม QR code
ที่ปรากฏตามด้านล่างนี้ มาเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเพิ่มพูนความรู้ให้แก่บุคลากรในสังกัดฯ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน

(นายสัมฤทธิ์ เลียงประสิทธิ์)
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล

รยพ.ลลิล

๑๐/๓/๖๖

๑. สำนักปลัดฯ	วิมลชัย	10/3/66
๒. สำนักงานเลขานุการ	วิมลชัย	10/3/66
๓. กองคลัง	วิมลชัย	90 น. ๑๐.๗. ๖๖
๔. กองช่าง	วิมลชัย	10/๓.๓/๖๖
๕. กองสาธารณสุข	วิมลชัย	10/3/66
๖. กองยุทธศาสตร์	วิมลชัย	10/๓/๖๖
๗. กองการศึกษาศึกษา	วิมลชัย	10/๓.๓. ๖๖
๘. กองสวัสดิการสังคม	วิมลชัย	10/3/๖๖
๙. กองพิศุข	วิมลชัย	10/๓/๖๖
๑๐. หน่วยตรวจสอบภายใน	วิมลชัย	10/3/65

.....รองนายกฯ
ปลัดองค์การฯ
รองปลัดองค์การฯ
ผอ.กองการเจ้าหน้าที่
หน.ฝ่าย...
ร่าง/พิมพ์/เจ้าหน้าที่

“อบจ.สตูล ชื่อสัตย์ สุจริต มุ่งผลสัมฤทธิ์งาน ยึดมั่นมาตรฐาน บริการด้วยใจเป็นธรรม”

ถูกตัดเงินเดือน

-5 %

เพราะยื่นใบลาเท็จ

นายธนกร ชำราชากรครู โรงเรียนวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 4 ขับรถยนต์ส่วนตัวชนกับรถจักรยานยนต์เด็กนักเรียน เป็นเหตุให้เด็กนักเรียนรับบาดเจ็บสาหัสขาขาด เหตุเกิดเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2539

ต่อมานายธนกร ไม่มาปฏิบัติราชการระหว่างวันที่ 31 กรกฎาคม 2539 ถึงวันที่ 12 สิงหาคม 2539 รวม 8 วันทำการ โดยกลับมาปฏิบัติราชการเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2539 และได้ยื่นใบลาป่วยต่อนายไตรพร อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวิทยาคาร ผู้บังคับบัญชา ระบุเหตุผลในการลาว่าอ่อนเพลีย นายไตรพรเห็นว่าอาการอ่อนเพลียใช้ลาป่วยไม่ได้จึงแจ้งให้นำใบรับรองแพทย์มาประกอบการลา แต่นายธนกรไม่สามารถหาใบรับรองแพทย์มาประกอบการลาได้ นายไตรพรจึงไม่อนุญาตการลาและถือว่าเป็นการขาดราชการและรายงานเรื่องตามลำดับชั้น ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 4 ได้ตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว

คณะกรรมการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วสรุปความเห็นต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 4 ว่านายธนกรน่าจะป่วยจริง และได้ปฏิบัติตามระเบียบการลาแล้ว จึงเห็นควรอนุญาตการลา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 4 พิจารณาแล้วเห็นว่านายธนกรไม่ได้ป่วยจริง จึงไม่อนุญาตการลา และเห็นว่าพฤติกรรมเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีคำสั่งลงโทษทางวินัยตัดเงินเดือนนายธนกร 5% เป็นเวลา 2 เดือน

นายธนกรไม่เห็นด้วย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าคำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 4 ชอบแล้ว พิพากษายกฟ้องนายธนกรจึงอุทธรณ์คำพิพากษาต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ระหว่างวันที่ 31 กรกฎาคม 2539 ถึงวันที่ 9 สิงหาคม 2539 รวม 8 วันทำการ และผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าการไม่มาปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดีในช่วงเวลาดังกล่าวเนื่องจากต้องไปประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและฝ่ายผู้เสียหายที่ได้รับบาดเจ็บสาหัสขาขาดต้องติดต่อกับทางตำรวจและหาเงินมาเป็นค่ารักษาพยาบาลซึ่งถือเป็นการปฏิบัติภารกิจส่วนตัวมิใช่การเจ็บป่วยซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องขอลาภิกษส่วนตัวต่อผู้บังคับบัญชาและเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้

เมื่อผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ป่วยจริงและไม่อนุญาตการลา และผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าเหมาะสมและตรงกับความเป็นจริงแล้ว จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการ พฤติการณ์ผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดทางวินัยข้าราชการ ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและธรรมเนียมของทางราชการ และฐานไม่อุทิศเวลาให้แก่ทางราชการโดยละทิ้งหน้าที่ราชการ จึงมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี 5% เป็นเวลาสองเดือน

การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างในคำอุทธรณ์ว่า มีความจำเป็นต้องไปรายงานตัวกับตำรวจ ซึ่งเป็นเรื่องทางด้านกฎหมายเท่ากับผู้ฟ้องคดีรับว่าไม่ได้ป่วยจริง การส่งตัวผู้ฟ้องคดีไปให้แพทย์ตรวจจึงไม่จำเป็น และการที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเครียดจากเหตุการณ์อุบัติเหตุดังกล่าวซึ่งเป็นเวลาหลังเกิดเหตุประมาณเกือบหนึ่งเดือนนั้น ไม่ชอบด้วยเหตุผล เพราะหลังจากเกิดเหตุใหม่ๆ ผู้ฟ้องคดียังมาปฏิบัติราชการโดยไม่ได้ลาป่วยหรือลาภิกษแต่อย่างใด เห็นว่าการที่ผู้ฟ้องคดีไม่มาปฏิบัติหน้าที่ระหว่างวันที่ 31 กรกฎาคม 2539 ถึงวันที่ 9 สิงหาคม 2539 รวม 8 วันทำการ มิใช่เกี่ยวกับความเจ็บป่วยจากความเครียด แต่เป็นเพราะผู้ฟ้องคดีต้องไปดำเนินคดีเกี่ยวกับคดีขับรถชนเด็กนักเรียนและหาเงินมารักษาผู้บาดเจ็บซึ่งเป็นภารกิจส่วนตัวย่อมทราบล่วงหน้าแล้วว่าต้องมีการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีต้องขอลาภิกษและจัดส่งใบลาภิกษล่วงหน้าหรือหยุดราชการไปก่อนพร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลให้ผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ลาป่วยและถือว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว ข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังได้

เทียบเคียง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด
ที่ อ. 167/2548